

Syötäväksi kasvatetut

Elina Lappalainen

Download now

Read Online ➔

Syötäväksi kasvatetut

Elina Lappalainen

Syötäväksi kasvatetut Elina Lappalainen

Suomalainen syö vuodessa keskimäärin 78 kiloa lihaa. Mielikuvissamme possut, vasikat ja tiput ovat suloisia eläinvauvoja, mutta ne päätyvät lautasellemme teollisina tuotteina: makkarana, lihapullina ja marinoituina suikaleina. Pohdimme ruoan alkuperää koko ajan enemmän, mutta samaan aikaan olemme vieraantuneet yhä kauemmas eläintilojen todellisuudesta.

Keskustelu tuotantoeläimistä on usein värittyä – vastakkain ovat aktivistit ja lihantuottajat. Syötäväksi kasvatetut kertoo suomalaisten nautojen, kanojen ja sikojen elämästä kaunistelematta mutta myös kauhistelematta. Tiesitkö esimerkiksi, että tuottaakseen tasaisesti maitoa lehmän on synnyttävä vasikka kerran vuodessa? Tai että broileri on jalostettu kasvamaan kuuden viikon mittaisen elämänsä aikana pikkutipusta jopa parikiloiseksi lihakimpaleeksi? Luomutuotteet ovat yhä suositumpia, mutta miten luomuleima todellisuudessa vaikuttaa eläinten hyvinvointiin?

Teoksessa vieraillaan navetoissa, kanaloissa sekä sikaloissa ja annetaan ääni niin tuottajille, eläinsuojelijoille, hyvinvointitutkijoille kuin eläinlääkäreillekin. Lopuksi käännetään katse kuluttajaan: mistä tiedämme, onko syömämme eläin voinut hyvin?

Kirja sisältää myös kaksi nelivärikuvaliitettä, joissa on ainutkertaista kuvamateriaalia suomalaisilta tuotantotiloilta.

Syötäväksi kasvatetut Details

Date : Published October 2012 by Atena (first published 2012)

ISBN :

Author : Elina Lappalainen

Format : 355 pages

Genre : Nonfiction, European Literature, Finnish Literature, Food and Drink, Food

 [Download Syötäväksi kasvatetut ...pdf](#)

 [Read Online Syötäväksi kasvatetut ...pdf](#)

Download and Read Free Online Syötäväksi kasvatetut Elina Lappalainen

From Reader Review Syötäväksi kasvatetut for online ebook

Noora says

Napakalla ja helposti lähestyttävällä journalistisella otteella toteutettu opas tuotantoeläinten hyvinvointiin Suomessa. Teos antaa avaimet vastuullisempaan lihankuluttamiseen ja avaa keskustelua asioista, joista aiemmin on keskusteltu lähinnä radikalismien tai tutkijoitten kautta. Suoraa puhetta - suoraan kohdeyleisölle.

Greta says

Tämä piti nyt jättää kesken, koska joudun palauttamaan sen. Mutta oleellisimman ehdin lukea ja kyllä tämä tehtävänsä teki minun kohdallani. Olen toki aikaisemminkin miettinyt näitä asioita, mutta kun tarkempaa tietoa aiheesta ei ole ollut, niin on jäänyt miettimisen asteelle.

Uuttu says

Syötäväksi kasvatetut ansaitsee kyllä kaikki kehunsa: se käsittelee suomalaista elintarviketeollisuutta laajasti ja neutraalisti. Eläinten pitäjät esitetään ihmisinä kaunistelematta tai leimaamatta. Asiassa tartutaan aiheeseen myös laajemmasta kulmasta ja käsitellään esimerkiksi sitä, miten kaupat ja valmistajat vaikuttavat siihen, miksei tarjolla ole esimerkiksi onnellisen possun lihaa.

Kirja on todella laaja ja sulavasti kirjoitettu. Se sisältää paljon haastatteluja, tarkkaan tutkittuja tilastotietoja, vertailua erilaisista tiloista, eläinsuojeluraporteista, eläinten käyttäytymistutkimuksista, eläinoikeusjärjestöistä, maatilojen koulutusohjelmista, EU:n ja muiden maiden vastaavasta tuotannosta ja aivan kaikesta mahdollisesta. En oikeastaan keksi aihealuetta, jota ei oltaisi käsitelty.

Itselleni tuli yllätyksenä, miten vähäisellä koulutuksella vielä 20-30 vuotta sitten saattoi pitää tilaa ja miten kyseisen kaltaisia maatiloja on yhä. Olen seurannut sivusta ystäväni siirtymistä maatilan pitämiseen ja hänellä on kyllä kädet täynnä töitä koulutuksen kanssa.

Ainoa, mitä kritisaisin, on maanviljelijöiden tukiverkoston korostaminen. Vaikka lomauttajia ja vastaavia on, he voivat olla ylityöllistettyjä tai huonosti koulutettuja. Yleisesti ottaen heitä ei tunnu olevan riittävästi.

Olen aiemmin lukenut kirjan Eläinten syömisestä ja pidin tästä paljon enemmän. ES oli enemmänkin henkilökohtaista ja uskonnollista pohdintaa ilman varsinaisia taustatietoja ja tutkimuksia. Tietenkin on huomioitavaa, että USA:ssa farmeihin tutustuakseen täytyy tiloille käytännössä murtautua.

Kirja on ilmestynyt jo kuusi vuotta sitten ja yllätyksekseni se sisälsi melko vähän uutta materiaalia: lehdistö on ottanut kirjan nopeasti omakseen ja monia kirjassa ensi kertaa käsitellyistä asioista on tullut jo melko yleisesti tunnettuja. Kirja on siis vaikuttava, koska se toi niin paljon aivan perusluontoista asiaa tavallisten ihmisten tietoon ja on muuttanut paljon tavasta, jolla eläinteollisuudesta keskustellaan.

Toivoisin itse, että kirjasta tehtäisiin päivitetty uusintapainos, jossa kerrotaisiin, miten asiat ovat muuttuneet muutamassa vuodessa ja onko kritisoituihin asioihin tullut muutoksia.

Jenni says

Syötäväksi kasvatetut (2012) on kirja, jonka jokaisen ruokaa syövän ihmisen tulisi lukea, olipa sitten grillimestari tai vegaani. Harva on koskaan käynyt kanalassa tai navetassa. On kummallista, että emme ylipäättään tiedä, mistä ruokamme käytännössä tulee. Lappalaisen kirja on hyvin yksityiskohtainen ja saattaa ajoittain aiheuttaa informaatioähkäyksiä niille, jotka eivät ole asiaan vihkiytyneitä. Mutta tietokirjan kuuluukin tarjota lukijalleen tarpeelliset lähteet, luvut ja faktat. Kaiken kaikkiaan tietokirja onnistuu hienosti pitämään lukijan otteessaan tasapainottelemalla vahvan fenomenologisen ja tilastoihin ja faktoihin perustuvan tiedon molemmiin puolin. Alkuluvut pohtivat filosofisella tasolla eläinten etiikkaa ja muun muassa sitä, milloin ja miten eläin kärsii ja tuntee. Seuraavat pääluvut käsittelevät vuorotellen kanan, broilerin, sian ja lehmän elämää tuotantoeläiminä. Lopuksi pohditaan ja tutkitaan muun muassa eläinsuojeluun, valvontaan ja yritys vastuuseen liittyviä teemoja. Tietokirja on toki oman aikansa tuote ja parissa vuodessa muun muassa joihinkin säädöksiin on ehtinyt tulla muutoksia ja esimerkiksi luomulihan tarjonta kaupoissa on lisääntynyt. Silti tietoa pursuavaan kirjaan tulee varmasti palattua yhä uudelleen – onhan ruoka, jota syömme jokapäiväinen elämämme.

Alla asioita, jotka jäivät minulla päällimmäiseksi mieleen tutustuttuani kirjan kautta tuotantoeläinten elämään:

1. Suomalaisilla tuotantoeläimillä ovat asiat verrattain hyvin, jos kaikki tilat noudattaisivat sekä lihan tuottajien että EU:n kriteerejä ja eläinsuojelulakia. Aika ajoin laiminlyöntejä ilmenee ja tuotantoeläinten valvontaan ei ole käytössä tarpeeksi resursseja.
2. Myös eläinsuojelulaissa on porsaanreikiä, jotka kaipaavat päivittämistä. Näitä ovat mm. vanhanaikaiset parsinavetat, vasikoiden nupouttaminen ilman puudutusta sekä ylipäättään eläimen arvon tunnustaminen muunakin kuin vain ihmisen hyödykkeenä.
3. Kaikessa eläintuotannossa olisi varmistettava se, että eläin saa käyttäytyä lajityypilliseen tapaan. Tässä mielessä luomutilat ovat edelläkävijöitä.
4. Jos elämälle annetaan merkitystä, kannattaa lihan määrän sijasta satsata lihan laatuun. Suurimmat ongelmat lihan tuotannossa koskevat tehotuotantoa, jossa bulkkitavaraa myydään kauppoihin polkuhinnoin ja huonoin kattein. Iso tila ei varmista hyvää tulosta ja polkee niin ihmisen kuin eläimen oikeuksia.
5. Ekohippi ei tee palvelusta ostamalla lihaansa erikoiskaupoista. Ihmisten ostopäätökset vaikuttavat tavallisten supermarketien valikoimiin. Myös kaupalla olisi olla suurempi vastuu tarkistaa myymänsä tuotteen eettisyys. Lihayhtiöiden on hyvä sanella oikeudenmukaiset säännöt tuottajille ja varmistaa laatu. Tuottaja puolestaan on vastuussa koko eläimen elämästä.

Jenni says

Kattava teos tuotantoeläinten olosuhteista Suomessa, kaunistelematta ja kauhistelematta. Toisto ei itseäni haitannut, koska viimeinen luku palautti mieleen olennaisimman. Suosittelen kaikille lihansyöjille!

Laura says

Tämän kirjan lukemisen pitäisi olla pakollista kaikille, jotka syövät eläinkunnan tuotteita. Ei Suomen

eläintuotannon tilanne lohduton ole, mutta eniten ärsyttää asenne "älä kerro kun tulee paha mieli!". Jos kuluttaa, pitää seistä valintojensa takana. Ja siihen ohjaa myös Lappalaisen teos, kiitettävän kiihkottomasti, perustellen ja aihetta monipuolisesti käsitellen.

Lusitarius says

Luin tämän kirjan kahdessa osassa. Kirja piti jättää muhimaan muutamaksi kuukaudeksi, sillä ensimmäisellä lukukerralla ahdistuin aivan liiaksi omista kulutustottumuksista.

Kirja on loistava tiedonlähde suomalaisen ruuantuotannosta, joka kertoo ja kuvailee seikkaperäisesti ruuaksi päätyvien eläimien elämän syntymästä kaupan hyllyyn. Kirjan teksti on kiihкотonta, neutraalia ja toteavaa. Tämä kirja oli yksi niistä suurimmista sysäyksistä ryhtyä vegaaniksi. Lukiessani kirjan nyt loppuun, olen varma etten enää koskaan palaa kuluttamaan eläinperäisiä tuotteita.

Anna says

Kiinnostava (vaikka toivottavasti ehkä jo osin vanhentunut) tietoteos siitä, mitä sitä tuleekaan suuhunsa tungettua. Ei tarjonnut ehkä itselleni kovinkaan paljoa uutta tai relevanttia tietoa (kun en enää edes asu Suomessa), mutta arvostan suunnattomasti sitä, että on olemassa tällainen suhteellisen kiihkottomasti kirjoitettu kirja, jossa otetaan huomioon molemmat mielipiteiden ääripäät. Vegaanista lihantuottajaan.

Toimi myös samalla muistutuksena siitä, miksi haluaisin itsekin syödä kasvisruokapitoisemmin kuin nykyään syön, mutta kahden hengen taloudessa ei aina voi (tai niin, voi muttei ehkä kannata) tehdä just niin kuin itse tykkää ruoan suhteen. Voisi ainakin petrata edes sen luomulihan suhteen, jos sitä lihaa on kerran syötävä.

Donata Nissim says

Kirja, mikä jokaisen pitäisi lukea vegaaneista sekasyöjiin. Monet ovat nykyään erittäin vieraantuneita luonnosta ja mm. siitä mistä ja miten ruoka heidän lautaselleen tulee. Elina Lappalainen sai tästä kirjasta Tieto-Finlandia palkinnon ja syy on ilmiselvä. Kirja on erittäin informatiivinen eikä yritä niinkään ottaa eettisesti kantaa mihinkään vaan antaa lukijan itse tehdä omat johtopäätöksensä.

Annoin 5 tähteä, koska kirja on kirjoitettu hyvin selkeällä ja helposti luettavalla tavalla siitäkin huolimatta, että on sisällöltään hyvin informatiivinen ja opettavainen. Tätä kirjaa suosittelisin ihan kaikille omalle lukulistalle!

Elina says

Tärkeitä huomioita ja hyviä keskustelun avauksia tuotantoeläinten hyvinvoinnista ja niiden oikeudesta arvokkaaseen elämään. Kirja tuo, ei puolueettomasti, mutta liki neutraalisti esiin faktoja tuotantoeläinten jokapäiväisestä elämästä ja kauppaketjujen ja lihatalojen vallasta vaikuttaa asioihin. Valtava toiston määrä kirjassa ärsyttää.

Jarkko Laine says

Mainio, ajatuksia herättävä, tärkeä kirja jokaiselle suomalaiselle. Pidin erityisesti kirjan kiihkottomasta, asiallisesta mutta silti kantaaottavasta tyylistä. Tämän jälkeen mietin lihavaliintojani taas vähän enemmän.

hanna says

Olen aina ajatellut että "kyllähän Suomessa kaikki on hyvin". Onneksi luin tämän kirjan - silmiäavaavaa, objektiivista, kauhistelematonta tietoa tuotantoeläinten elinoloista. Tykkäsin varsinkin alkupuolen moraalipohdinnasta.

Henrik Enqvist says

Juuri niin hyvä kuin tietokirja vaan voi olla.Suosittelen kaikille.Erityisesti lihansyöjille,jotka haluavat syödä lihansa,munansa ja juoda maitonsa silmät auki...

Juha says

Lappalaisen kirja on hyvää journalismia. Se ottaa lähtökohdakseen lihansyönnin eikä suuremmin problematisoi sitä. Kirja problematisoi tuotantotavat ja siihen liittyvän keskustelun.

Kirjoitin arvion blogiini.

Linnea says

Lappalaisen opus on Tieto-Finlandiansa ansainnut. Vaikka viimeisissä kappaleissa iso osa asioista tulee kuin kertauksena, on kirja tehtävänsä tehnyt, Kirja avaa silmiä kotimaisen maatalouden suhteen löytäen siitä sekä hyvää että parannettavaa. Kaupassa mietitytti. Suosittelen.
